

КНИЖКА ТРЕТА

1923—1924

ГОДИНА ДЕВЕТА

Дец

ДЪДО КОЛЕДЕ, КАЖИ.

Дъдо Коледе, кажи,
 Старъ човѣкъ си — не лъжи:
 Тазъ година що направи,
 Та безъ дари ни остави?
 Празна, скжсана торба
 Си праметналъ на гърба!
 И защо си слабъ и сухъ?
 Какъ си тръгналъ безъ кожухъ?

— Ехъ, дечица, послупихъ —
 Бѣлобрадъ се задомихъ.
 Случихъ баба проклетия
 Съ лошо име — Скжпотия.
 Тя душичката ми вади,
 Тя кожуха ми продаде,
 Тя ме мжчи и ме дразни,
 Тя торбата ми изпразни!

Ранъ-Босилекъ.

